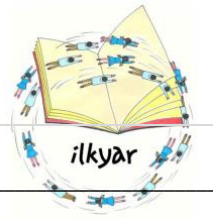

OTOBÜS DURUR GİBİ OLDU...

Öğretmen

Nette gezerken, yibo olan okulların sitesine baktım amacım, diğer yiboların sorunlarını öğrenmek...ve arabul da sizin sitenizin adresini gördüm inceledim. Baktım ilimizdeki YİBO'yu ziyaret etmişsiniz ve oradaki çocukların gözlerinde ki pırıltıları gördüm. Biz öğretmenlerin de amacı zaten o pırıltıların peşinde koşmak değil mi ?

Ben Kasabada bulunan YİBO da görev yapan bir öğretmenim... İl merkezindeki YİBO ya göre o kadar çok sorunlarımız var ki... Eğer oraya yardım yapılıyorsa bizim okulda yardım yapılabilir diye düşündüm. Belki bu türlü yardım mailleri size binlerce geliyordur. Belki okunur belki okunmaz belki kaile alınmaz...

Ama yine de şansımı deneyim dedim... Okulumuzun 3. yılı.

....

Okula su verildiği zaman kasabanın suyu kesilmek zorunda kalıyor bu da halk ile belediye arasında sorunlar yaratıyor. Dolayısıyla halkta okula karşı bir tavır alıyor... Yol sorunumuz, kasaba ile okul arasında 450-500 m lik yokuş olması ve stabilize yol olması büyük sorunlara yol açıyor... Örneğin kışın karlı olduğu zaman erzak, kömür vb malzemenin alımında araçlar bu yokuştan çıkamıyor ve getirdikleri malzemeyi kasaba içinde bırakıyorlar biz de kendi imkanlarımızla bu malzemeleri getiriyoruz.

Kendi kendime diyorum bu çocukları köylerdeki birleştirilmiş sınıftan alıyoruz, yatılı okula getiriyoruz ama çocuğa imkanlar sağlayamıyoruz. Malzemeler yok. Bilmiyorum anlatılacak o kadar çok şey var ama... Diğer YİBO'ya geldiğinizi okuyunca hayal kurdum ...

Çocukların gözlerindeki ışıltıları gördüm

acaba dedim bizim çocuklarımızda da bu ışıltıyı görebilecek miyiz...

Hayalim kısıydı ama güzeldi... Umarım bu yazımı okursunuz...

Okumasanız da, kaile almasanız da cevap geleceğini ümit etmek bile güzel....

HOŞÇAKALIN...

+++

Sizi çok iyi anlıyorum... Olsun cevap yazma nezaketiniz bile güzel... Çok teşekkür ederim... Şu an ki öğrenci sayımız 150... Gidenler oluyor gelenler oluyor... Yardım yapamasanız bile motivasyon ve heyecan yaratan etkinlikler bile yeter...

Yeter ki çocuklar için değişiklik olsun.

İlerde onlar için hatırlayacağı güzel anılar olur... İnanın cevap yazmanız bile beni çok mutlu etti... Çok teşekkür ederim...

Evet söz verip de yapmamak gerçekten üzücü oluyor...
Ama ilerde belki gelirsiniz, belki ben burada olurum belki olmam...
Ama haberini kesinlikle alırım ve çok mutlu olurum... İyi günler...

+++

İnanın, o kadar çok mutlu oldum ki...
Hayatımda beni hiç bu kadar fazla mutlu edecek, bir yılbaşı hediyesi almadım.
Şu an gözlerim doldu, ama mutluluktan.
Yarın çocuklara hemen müjdeyi vereceğim.
Çocukların gözlerindeki o ışıltıyı görmek için şimdiden sabırsızlanıyorum.
Çok teşekkür ederim.
Sizin de yeni yılınız kutlu olsun.

+++

Yanılmıyorsam, 28 şubatta
geleceğinizi söylemiştiniz. Bugün
havanın çok karlı olması beni
karamsarlığa düşürdü. Sabırsızlıkla
sizleri bekliyoruz.
Ben sadece gelip gelemeyeceğinizi
merak ettim.
Tabi ki ertelenme durumu da olabilir.
Her şeyden önemlisi can sağlığı...
Bizi bu konuda bilgilendirirseniz
sevinirim.

Hoşçakalın

+++

...

Eğer bir sorun olursa, mutlaka en kısa sürede sizi bilgilendiririm.

Hoşça kalın

:) :) :) :) :)...

(Bunlar çocuklarımızın gülümsemeleri).
Karnın yağmaması için o kadar dua ettiler ki...

+++

...

Yol tarifi:yolunu sorduğunuz zaman, onlar söylerler.
.... yolunda dümdüz ilerliyorsunuz.
(... lütfen dikkatli olun, sağ taraf uçurum, sol taraf yüksek bir kayalık)

+++

Sevgimizi yüreğinize emanet ediyoruz.

Ara sıra yüreğinizle konuşun. Çünkü biz böyle yapacağız ve sizi unutmayacağız.
Zaten bu mümkün mü?

Her yerde anılarınız var,

hatta yemekhanenin duvarında bile mücadele eden bir böcek bıraktınız.

Sevgiyle kalın ☺

+++

Nasıl başlayacağımı
bilemiyorum.

Her şey o kadar çabuk geçti
ki... Sizlere ne kadar
teşekkür etsem azdır.

Buraya gelmeniz o kadar
faydalı oldu ki. Çocuklarda
müthiş değişiklikler oldu.
Sanki geldiniz, sihirli
değneklerle dokundunuz ve
onların dünyalarını
değiştirdiniz.

Sizler gelmeden önce,
çocuklara değişik meslek
gruplarını tanıtmak
istiyorduk ama çevremizde
sadece öğretmen ve doktor
var.

Dikkat ederseniz, çocuklara ne olmak istiyorsunuz diye sorulduğunda, çoğunlukla öğretmen ve polis diyorlar. Ama sizler gelince değişik meslek gruplarını tanıdılar, her sınıfa giriyorum, hepsi biz okuyacağız öğretmenim, bilgisayar mühendisi, makine mühendisi, bilim adamı olacağız, buraya gelen ablalar ve ağabeyler gibi olacağız diyorlar...

Hele bir tanesi,

"içimde ateş var öğretmenim, okuma ateşi, yerimde duramıyorum, bir an önce zaman geçsin, çok çalıştım, sınav zamanı gelsin kazanayım ve Mustafa ağabeyimin yanına gidiyim." diyor.

Hani diyordum ya size hep, çocukların gözlerindeki pırıltıları görmek istiyorum. İşte o pırıltıları görüyorum artık, gözlerinde okuma ateşi var. Öğrenme isteği var. Önceden o pırıltılar çok az kişi de vardı.

O pırıltıları görmeden, öğretmenlikten haz alamıyorum ben.

Enerjimi, çalışma hırslımı onlardan alıyorum.

Biz seminerdeyken ne deneyler yaptınız diye sordum ve bana tek tek anlattılar.

Siz görmediniz, biz deneylerin nasıl yapılacağını biliyoruz, isterseniz size o deneyleri biz yaparız dediler ve 2 deney yaptılar bugün bana. O kadar mutlu oldum ki...

Ekip üyeleri, özenle seçilmiş sanki, çocuklarla o kadar güzel ilgilendiler ki. Zaten çocukları sevmeyen bu görevi başarılı bir şekilde yerine getiremez. Hocamızın malzemeleri unuttum diye ağlaması, diğer hocamızın seminerde, öğrencilerinden bahsederken gözlerinin dolması, beni çok duygulandırdı ve çok etkilendim. Hocalarınız, o kadar tatlı, o kadar doğal, o kadar içten bir insanlar ki.

Çocukların hepsi mektuplarını göndermeye başladı bile. Siz gittikten sonra çok üzüldüler. Gittiğiniz günün akşamı ben nöbetçiydim. 2 günde o çocukların sevgilerini kazanmak, kolay değil. Siz giderken, arabanın sesine uyandım ama gelemedim. Hep vedalaşmalardan kaçmışımdır. Çünkü çocukların gözyaşlarına dayanamıyorum. Pencereden seyrettim.

"Öğretmenim giderken, otobüs durur gibi oldu biz de zannettik ki gitmekten vazgeçtiler geri dönecekler." demeleri iyice duygulandırdı beni ve gözlerim doldu. İlk görev yerimden ayrılırken de öğrencilerimle vedalaşmadan gitmişim. Dedim ya ağlamalarına dayanamıyorum onları ağlarken hatırlamak istemiyorum. Sevmiyorum vedalaşma anlarını...

Kim bilir belki, başka bir ilde, başka bir köyde yine karşılaşırız. Belki de ilerde çocukların da dediği gibi ben de ilkyar ekibine katılırım. Çalışmalarınızı da her zaman takip edeceğim.

TEKRAR SİZE ÇOK
TEŞEKKÜR ETMEK İSTİYORUM.
HEPİNİZİN GÖNLÜNDEKİ SEVGİ HİÇ EKSİK OLMASIN.

Sevgilerimle

..... Öğretmen